

Erfaringen viser, at Kørsel med Genstande, der rager bag ud af Vognen, er til stor Fare for Færdslen, naar der ikke af den kørende vises særlig Forsigtighed, idet de bagudragende Genstande ved Drejning af Køretøjet kommer paa tværs af den øvrige Færdsel paa Kørebanen eller af Færdslen paa Fortovet. Det har været drøftet, om Faren bliver mindre, naar Genstandene læsses i Vognens højre Side, saaledes som det er paabudt ved den foran nævnte Politivedtægtsbestemmelse, men Udvalget mener ikke, at dette er Tilfældet, idet Læsning i højre Side kun flytter Faren fra Kørebanen (ved Højredrejning) til Fodgængerfærdslen paa Fortovet (ved Venstredrejning). Farlig paa anden Maade er Kørsel med vanskeligt synlige Genstande, der rager bag ud af Vognen, og det foreslaas derfor, at disse Genstande skal afmærkes tydeligt, hvis de rager mere end en Armlængde ud over Køretøjet. Maalet en Armlængde har særlig Hensyn til Cyklisterne, idet disse, naar de kører bag efter en Vogn og kommer for nær ved denne, f. Eks. ved dens pludselige Standning, naturligt søger at afværge Sammenstød ved at sætte Haanden mod Vognens Bagsmæk; dette er de afskaaret fra, hvis de for sent opdagede farlige Genstande rager mere end en Armlængde bagud. Med Hensyn til Afmærkning efter Mørkets Frembrud henvises til § 21.

Stk. 5 er en helt ny Bestemmelse. For Transport af Sprængstoffer kan der i Henhold til Lov Nr. 74 af 7. April 1899 § 8 fastsættes særlige Bestemmelser, og saadanne Bestemmelser er givet ved Anordning Nr. 93 af 22. Juni 1899. For Transport af brandfarlige Vædsker er der ved Bekendtgørelse Nr. 141 af 1. April 1922 § 25 i Henhold til Motorloven, jfr. nu Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 § 20, givet særlige Forskrifter. Men der findes andre Genstande, hvis Transport kan udsætte Færdslen for Fare, saaledes de særlig fremhævede Brintflasker og Syreballoner, og der foreslaas derfor i Loven optaget en Bemyndigelse for Justitsministeren til at fastsætte Bestemmelser om Transport paa Gader og Veje af saadanne farlige Genstande.

Til § 19.

Bestemmelsen svarer til F. L. § 10. Dennes sidste Punktum er dog udeladt, idet det er en Selvfølge, at Politiet som Betingelse for at give den Tilladelse, der er nødvendig for Afholdelse af et Løb paa Vejene, kan kræve visse Forskrifter overholdt.

Det er ligeledes en Selvfølge, at Deltagerne i Cyklevæddeløb og Udholdenhedsløb lige saa vel som alle andre vejfarende er Færdselsreglerne undergivet, men da der undertiden blandt Deltagerne hersker en modstridende Opfattelse, bør Politiet ved Meddelelse af Tilladelsen til Løbene udtrykkelig gøre opmærksom paa Deltagerenes Pligt til at overholde Færdselsreglerne. I en enkelt Henseende virker dog de almindelige Færdselsregler her uheldigt. Ifølge § 23 er Cyklister pligtige at benytte en Cyklesti, der ligger til højre for Kørebanen. Deltagerne i Cyklevæddeløb bør imidlertid som Regel ikke have Lov at benytte Cyklestierne, og det er derfor i Paragraffen særlig udtalt, at Tilladelse til Cyklevæddeløb bl. a. kan betinges af, at der ikke køres paa Cyklesti.

Der har i Udvalget været nogen Stemning for helt at forbyde Udholdenhedsløb under Hensyn til, at der faktisk køres for hurtigt af Deltagerne i disse Løb, og at Løbene er til Ulempe for den almindelige Færdsel, ikke mindst naar de foregaar paa Biveje. Man har dog ikke villet stille positivt Forslag om, at disse Løb forbydes, men har ment, at man kan nøjes med den Regulering, som Politiet er i Stand til at udøve ved Meddelelse af Tilladelse til Løbenes Afholdelse.

Til § 20.

For Motorkøretøjers Vedkommende findes en Bestemmelse, svarende til 1. og 2. Punktum, i Motorlovens § 32. En Række Politivedtægter har derhos Paabud om, at kørende i Tilfælde af Paakørsel skal standse og paa Forlangende opgive Navn og Bopæl.